

Jézus Szíve kilenced

Első nap

Belsejéből ... élő víz folyói fakadnak (Jn 7,38)

A Jézus Szíve kilencedet a következőképpen imádkozzuk: .A kilenc nap mindegyikén elimádkozzuk a „Napi imát”, mely után következik az aznapi elmélkedés, egy dicsőítő ének és egy imádság

Napi ima

Mária, Édesanyánk,
igeneddel megváltoztattad a világ sorsát.
Te tudod, mit jelent
kimondani és megtartani ezt az igent.
Taníts meg minket elfogadni
mindenkor az Atya akaratát,
mint ahogy azt Te tetted:
alázattal, egyszerűen, tisztán.
Légy a mi közbenjárónk,
hogy Isten terve általunk is valóra váljon.
Kérd Fiadat, hogy példád nyomán kimondott igenünk
egész életünkben segítsen
az Atya szándékát egyre tökéletesebben valóra váltani,
az egész világ üdvösségére.

Jézus a templomban tartózkodott és elkezdett hangos szóval tanítani: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék, aki hisz bennem; belsejéből az Írás szava szerint élő víz folyói fakadnak. – Ezt a Lélekről mondta, amelyben a benne hívők részesülnek.” (Jn 7,37-39). Jézus oldalát a katona lándzsája megnyitotta és rögtön vér és víz folyt ki belőle. Valóban, mindez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás szava: „*Feltekintenek arra, akit keresztülszúrtak*” (Jn 19,37).

A szamaritánus nő megtapasztalja a szeretetet, amikor ezt az élő vizet megkapta. Egy nap azt mondta neki Jézus: „Ha ismernéd Isten ajándékát, s azt, aki azt mondja neked: Adj innom, inkább te kértél volna tőle, s ő élő vizet adott volna neked.” (Jn 4,10) Erre így szólt hozzá az asszony: „Uram, adj nekem ilyen vizet, hogy ne szomjazzam többé...” (Jn 4,15). *Isten szeretetből teremtett minket*, amennyiben természetes vágyat helyezett belénk, amely a vele való bensőséges egyesülésre ösztönöz. „Magadnak teremtettél minket Uram, és nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik benned!” (Szent Ágoston) Meghívtak minket, hogy megízleljük a boldogságot, amelyet az isteni élet ad nekünk. Ez az élő víz, amelyet Jézus oldalából kaptunk ajándékba, az Ő Lelke, amely Istennel egyesít bennünket.

„Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék” – mondja az Úr.

(Jn 7,38)

Dicsérő ének:

„Örülj Jeruzsálem,
s ujjongjatok ti is mind, akik szeretitek!
Örüljete és vigadjatok,
akik gyászoltatok miatta!
Hogy tejével táplálkozzatok és jóllakjatok vigasztalása ölen,
és elteljete gyönyörrel

dicsőségének emlőjén.
Mert ezt mondja az Úr:
Íme, kiárasztom rá a békét, mint folyamot;
és mint kiáradt patakot a nemzetek dicsőségét.
Ölükben hordozzák csecsemőiket és a térdükön becézik őket.
Mint a fiút, akit az anyja vigasztal,
úgy vigasztallak meg én is titeket;
/Jeruzsálemben leltek vigasztalást/
Ennek láttán örülni fog szívetek;
csontjaitok, mint a fű sarjadoznak.
Szolgáinak az Úr megmutatja kezét,
ám ellenségeire haragja vár.”

(Iz 66,10-14)

Imádság:

Adj nekem olyan bizalmat irántad, Jézusom, hogy sose vonakodjak Hozzád menni, isteni Szívedből élő vizet meríteni. Bontakoztassa ki bennem ez a víz szereteted hatalmát. Jelöld meg örökre emberi életemet ezzel a szent vízzel! Nyilatkoztassa ki számomra Szentlelked Szíved kimondhatatlan gazdagságát.

Második nap

Jézus Szíve édesanyját adja nekünk

Amikor Jézus a kereszten függött, mennyei Atyjához kiáltott, hogy adja bocsánatát az emberiségnek. Hogy bebizonyítsa nekünk kérése mélységét, édesanyjául adja nekünk azt az asszonyt, akit legjobban szeret. „Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!” Azután a tanítványhoz fordult: „Nézd, az anyád!” (Jn 19,26).

Szűz Mária Szíve ugyanazokkal az érzelmekkel volt eltelve, mint Jézus Szíve. A gyalázkodások és a szenvedések, amelyekkel Fiát illették, nem szüntethették meg szeretetét. Amikor pedig Jánost fiául fogadta, az egész bűnös emberiséget elfogadta. Ő valóban az

irgalmasság Anyja, akinek az a küldetése, hogy Istennél közbenjárjon értünk és Fiához, az irgalom forrásához vezessen bennünket.

„Irgalma nemzedékről nemzedékre az istenfélőkkel marad.”

(Lk 1,50)

Mária dicsérő éneke:

„Lelkem magasztalja az Urat,
és szívem ujjong megváltó Istenemben,
mert rátekintett alázatos szolgálójára.
Lám, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék,
mert nagyot tett velem a Hatalmas és Szent az ő neve.
Irgalma nemzedékről nemzedékre az istenfélőkkel marad.
Karja bizonyosságot tett hatalmáról:
szétszórta a szívükben gőgösöket,
letaszította trónjukról a hatalmasokat,
az alázatosakat pedig fölemelte.
Az éhezőket jóllakatta, de a gazdagokat üres kézzel küldte el.”

(Lk 1,46-53)

Imádság:

Isten édes Anyja, te ismered az összes gyanúsítgatást, vádaskodást és kihívást, amelyeket ma az Isten gyermekeinek el kell viselniük. Oly sok szó hangzik el ma számunkra, amelyek el akarnak téríteni a helyes útról. A tagadás szelleme nem szűnik meg oly gondolatok sugallásától, amelyek megszakítanak az Istennel, mennyei Atyánkkal való kapcsolatunkat. A békebontó azon mesterkedik, hogy elvonjon bennünket testvéreink közösségétől is, hogy így ellentétet szíthasson. Neked, édes Istenanya, anyja az irgalmasságnak, megvan hozzá a hatalmad, hogy a kígyó fejét széttiporjad. Légy te az én oltalmazóm és vezess Fiához, Jézushoz, az irgalmasság forrásához.

Harmadik nap

Krisztus, a Föltámadott, nekünk ajándékozza Isten Lelkét

Urunk első húsvéti ajándéka – bűneink megbocsájtása után – a Szentlélek, aki meghozza nekünk az igaz békét és az örök életet. Amikor az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit, beteljesítette áldozatát, Húsvét estéjén kinyilatkoztatta magát övéinek e szavakkal: „Békesség nektek!” (Jn 20,19)

Jézus szeretete oly nagy volt, hogy eljött visszaadni a világnak a szív békéjét. „S a Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, megtanít benneteket mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek. Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek és ne csüggedjen.” (Jn 14,26-27).

Egészen eltöltve a Szentlélek erejével, dicsőítsük Istent:
(Alleluja!)

Dicsőítő ének:

„Kivezérellek benneteket a népek közül,
összegyűjtelek minden országból
és visszaviszlek saját földetekre.

Akkor majd tiszta vizet hintek rátok,
hogy megtisztuljatok minden tisztátalanságtól,
s minden bálványtól *megtisztítalak benneteket.*

Új szívet adok nektek
És új lelket oltok belétek,
kiveszem testetekből a kőszívet
és hússzívet adok nektek.

Az én lelkemet oltom belétek

és gondoskodom róla, hogy parancsaim szerint éljete
és szemetek előtt tartsátok törvényeimet
és hozzájuk igazodjatok.

Abban az országban laktok majd, amelyet atyáitoknak adtam,
s az én népem lesztek, én meg a ti Istenetek leszek.”

(Ez 36,24-28)

Imádság:

Jézus Lelke, Te vagy az élő víz, amely életemet megújítja, hogy gazdag gyümölcsöt hozzak. Éleszd fel bennem szent bérnálásom adományait: a szeretetet, az örömet, a békét, a türelmet, az alázatot, a segítőkészséget, a jóságot, a bizalmat, a mások iránti szelídséget és az önuralmat. Bárcsak megdicsőíteném az irgalmasság cselekedeteivel Istent, mennyei Atyámat! Szentlélek Úristen, add meg nekem a kegyelmet, hogy bizalmas bensőségben éljek!

Negyedik nap

Jézus Szíve nekünk ajándékozza az Egyházat

„Amikor érkezett pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyelvek lobbantak és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket.” (Csel 2,1-4).

Ettől a pillanattól kezdve, a Szentlélektől megerősítve kimentek az apostolok az utolsó vacsora terméből és nyilvánosan beszéltek az emberekhez, akiktől addig féltek. Minden nyelven szóltak, mert azt mondta nekik: „*Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében,*” (Mt 28,19).

Az Egyház ma is minden nyelven szól, hirdeti az evangéliumot a nemzeteknek. *Az Egyház Isten népe és benne mindannyian testvérek vagyunk.* Ez az Egyház a mi anyánk, amely táplál minket. A keresztséget adja nekünk, amely belénk plántálja a legszentebb Háromság életét. Az igazság fényét adja nekünk igehirdetése által, Isten szeretetét az élet kiosztott kenyere által és a megbocsájtást a kiengesztelődés szentsége által.

„Hagyd ott ajándékokat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki embertársaddal, aztán térj vissza és ajánld fel ajándékokat.”

(Mt 5,24)

Dicsérő ének:

„Állj ki az Úr házána kapujába
és hirdesd ott ezt az üzenetet!

Mondd: Halljátok az Úr szavát, Júda népe;
mindnyájan, akik beléptek e kapukon,
hogy az Urat imádjátok!

Ezt üzeni a seregek Ura, Izrael Istene:
*Javítsátok meg utaitokat és tetteiteket,
akkor majd veletek lakom ezen a helyen.*

Ne bízzatok az ilyen hazug beszédekben:
„Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma.”

*Mert életmódotokban és tetteitekben,
ha jog szerint bántok egymással;*

*ha nem nyomjátok el az idegent, az árvát és az özvegyet;
ha nem ontotok ártatlan vért ezen a helyen
és nem szegődtök idegen istenek nyomába a saját vesztetekre,*

akkor veletek lakom majd ezen a földön,

melyet régtől fogva atyáitoknak adtam, mindörökre.”(Jer 7,2-7)

Imádság:

Jézus, Te érettünk jöttél el, akik Isten népe vagyunk, és egy testben gyűjtesz minket Egyházadban, amely szent a Te szentséged által. Te, Te vagy a szent, Uram és én nem vagyok az. Te egy napon azt mondtad Péternek: „Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ezt ki neked, hanem az Én mennyei Atyám.”(Mt 16,17).

Kevéssel utána azt mondtad neki: „Távozz tőlem, sátán! Botránkoztatsz, mert nem arra van gondod, amit az Isten akar, hanem arra, amit az emberek akarnak.” (Mt 16,23)

Uram, jószándékom ellenére gyakran botrány köve vagyok. Kérlek, add meg nekem a szív alázatát, hogy a többiekkel testvérként éljek. Benned valamennyien testvérek vagyunk és közösen mondhatjuk: „Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy... bocsásd meg a vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek” (Mt 6,9).

„Ide jövünk, hogy Jézus Szívével találkozzunk, amelyet átverték értünk és amelyből vér és víz fakadt. Ez a Megváltó szeretete, amely az üdvösségnek, a mi üdvösségünknek a forrása, amely az Egyháznak is eredete.

... Most és ma is szeret minket az élő Krisztus és nekünk ajándékozta Szívét, mint a megváltás forrását. „...örökké él, hogy közbenjárjon értünk.” (Zsid 7,25) Minden pillanatban körülölel bennünket és az egész világot ennek a Szívnek a szeretete. És mégis oly kevésé szeretik viszont ezt a Szívet, amely ennyire szerette a világot.”

1980. június 1., II. János Pál pápa a Sacré-Coeur bazilikában,
a párizsi Montmartre-on.*ha jobbak lesztek*

Ötödik nap

Jézus Szíve hittel ajándékoz meg minket

Jézus így szólt Tamáshoz: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő!” Tamás fölkiáltott: „Én Uram, én Istenem!” Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.” (Jn 20,27-29) Tamás volt az, aki azt mondta: „Menjünk mi is, haljunk meg veled együtt!” (Jn 11,16)

Jézus halála Tamás számára túl nagy megpróbáltatás volt. Amikor hírül hozták Jézus föltámadását, Tamás nem fogadta el, így elvesztette a hitet, amely képessé tesz arra, hogy meglássuk Isten jeleit az útjainkon. Az élet gyakran hoz mindenkinek gyötrelmes megpróbáltatásokat. Ez az az óra, amikor Tamás meghív bennünket, hogy a feltámadott Úr nyitott oldalára tekintsünk. Nyugtalanág, izgalmak és megpróbáltatások megrendíthetik hitünket, ha szemünket nem szegezzük szilárdan Jézusra (Zsid 12,2). Isten rendelése szerint hitünknek diadalmasabban és ragyogóbban kellene kikerülnie belőle, úgy, mint Tamás hitének.

„Segíts hitetlenségemen!” (Mk 9,24)

Dicsőítő ének:

„Áldott az az ember,
aki az Úrban bíz,
akinek az Úrban van a reménye.

Olyan lesz,
mint a víz mellé ültetett fa,
amely gyökereit egészen a folyóig ereszti.

Ha jön a hőség,

nem kell félnie,
lombja mindig zöldelleni fog,

Szárazság idején
sem kell aggódnia,
akkor sem szűnik meg gyümölcsöt teremni.” (Jer 17,7-9)

Imádság:

Jézusom, felismerem, hogy a legdrágább adomány, amelyet szent keresztségemben kaptam, az a hit, és ez a Te Szívedből fakad. Egyik nap nagy vihar támadt a tengeren és az apostolok féltek, felébresztették a Mestert. Te azonban így szóltál hozzájuk: „Mit féltek, kishitűek?” (Mt 8,26). Uram, ha a vihar mindenféle megpróbáltatással megrendíti életemet, őrizd meg akkor is hitemet! A hit, amely neked tetszik, Jézusom, az a reménység hite.

Hatodik nap

Jézus Szíve az irgalmasság forrása

Miután Jézus apostolainak megmutatta kezének és oldalának sebhelyeit, rájuk lehelt és így szólt: „Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.” (Jn 20,22-23).

„Feltámadásában Jézus az irgalmasság tökéletes művét hozta létre, azaz az Atya szeretetének művét, amely erősebb, mint a halál. Jézus az irgalmasság kimeríthetetlen forrása lett, amely erősebb a bűnnél”
(Az isteni irgalmasság enciklikából).

A meghívás, amelyet Jézus egyik nap mondott, ma is érvényes lesz számunkra: „Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket.” (Mt 11,28)

Mindnyájan meg vagyunk hívva arra, hogy terhünket a szelíd és alázatos szívű Jézusnak adjuk, hogy tőle bűneink bocsánatát és minden bajunkban enyhületet nyerjünk.

Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket.”

(Mt 9,13)

Dicsőítő ének:

„Áldott legyen az Isten,
Urunk, Jézus Krisztus Atyja,
aki Krisztusban minden lelki áldással
megáldott minket fönn az égben.

Mert Őbenne választott ki bennünket
a világ teremtése előtt,
hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte.

Szeretből eleve arra rendelt bennünket,
hogy Jézus Krisztus által

– akarata tetszése szerint – gyermekeivé legyünk;
hogy magasztaljuk felséges kegyelmét,
amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket.

Őbenne nyertük el a megváltást a vére árán,
és bűneink bocsánatát bőséges kegyelme folytán,
amelyet végtelen bölcsességében és megértésében
gazdagon árasztott ránk.

Tudtukra adta ugyanis akaratának titkát,
azt az őbenne előre meghatározott jóságos tervét,
hogy elérkezik az idők teljessége,
és Krisztusban mint Főben újra egyesít mindent,
ami a mennyben és a földön van.”(Ef 1,3-10)

Imádság:

Szentlélek, tárd fel nekem Jézus irgalmas Szívének mélységes titkait!
Bízom irgalmasságában, amely felülmúlja bűneim terhét, különben

agyonnyomnának. Adj nekem bizalmat a papi rend iránt, amely által az Atya gyakorolja az Ő atyaságát, hogy engem elveszett gyermekként fogadjon, akinek megbocsájt. Adja nekem Isten a kegyelmet, hogy engedjem, hogy Isten az én Atyám szeretőn átöleljen.

Hetedik nap

Jézus Szíve nekünk ajándékozza az élet kenyerét

A vér, amely Jézus nyitott oldalából folyt ki, az Eucharisztia szentségét jelképezi. Jézus azt mondja nekünk: „A testem ugyanis valóságos étel, s a vérem valóságos ital.” (Jn 6,55)

„Aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, annak örök élete van és én feltámasztom az utolsó napon.” (Jn 6,54).

Miután Jézus tanítványai meghallották e szavakat, többen közülük visszahúzódtak és már nem tartottak vele. Végtelen szeretetében rendelte Jézus ezt a szentséget, amelyben Ő istenségével és megdicsőült emberségével igazán jelen van. „S én veletek vagyok minden nap a világ végéig.” (Mt 28,20)

Jézus minden nap nálunk akar maradni és annyira szeret minket, hogy lelki táplálékunk is akar lenni. Ezért adja magát ételül azoknak, akiket magához vonz.

„Aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, az bennem marad, én meg benne.” (Jn 6,56)

Dicsőítő ének:

„Telve voltam bizalommal akkor is,
amikor így szóltam:
„Mély megaláztatásban lett részem.” „

Kétségbeesésben ezt mondtam:
„Az emberek gonoszak mind.”

Mivel viszonzom az Úrnak,
ami jót tett velem?
Veszem az üdvösség kelyhét,
és segítségül hívom az Úr nevét.
/Amit az Úrnak ígértem, feláldozom,
egész népének színe előtt./

Az Úr szemében drága dolog
az igazak halála.
Uram a te szolgád vagyok,
szolgád vagyok, szolgálódnak fia.
Te oldottad meg bilincseimet,
dicsőítő áldozatot mutatok be neked.

Segítségül hívom az Úr nevét.
Amit az Úrnak ígértem, feláldozom
egész népének színe előtt.
Az Úr házában udvarában,
a te szívedben, Jeruzsálem!

(Zsolt 116,10-19)

Imádság:

Jézus, Te nemcsak a szent Eucharisziát akarod nekünk ajándékozni, hanem szívünk tabernákulumában is lakni akarsz. Vársz mindenkire, akit szeretsz, hogy az a „szívtől szívhez” való csere megtörténhessen. Ahogyan a jószágos XXIII. János pápa mondja: „Életem úgy tűnik, arra van rendelve, hogy elajándékozza magát a tabernákulumból áradó fényben. Jézus Szívénél kell menedéket találnom, hogy megtaláljam minden nehézségem megoldását.” Jézus, töltsd el szívemet bizalommal Eucharisztikus jelenléted iránt! Adj nekem nagy bizalmat, hogy rendszeresen jöjjek a veled való találkozásra. Add meg nekem a kegyelmet, hogy eljőjjek imádásodra, dicséretedre és engeddd, hogy mindent, amire szükségem van, ebből a szeretettel való találkozásból

merítsek, hogy életem megdicsőítse Istent, a mi Atyánkat!

- A szent Eucharisziában a keresztdozatnak önmagát mindig megújító és hatékony jelenlétét ünnepeljük, amelyben a megváltás örökké jelenvaló esemény, amely elválaszthatatlanul hozzá van kötve magának a Megváltónak a közbenjárásához.

- A szent Eucharisziában Krisztussal magával egyesülünk, az egyetlen pappal és egyetlen áldozattal, amely bekapcsol bennünket odaadásának és imádásának mozgalmába, Vele, aki minden kegyelem forrása.

- A szent Eucharisziában – ez is értelme az örökimádásnak – belépünk a szeretet áramába, amelyből minden belső előmenetel és apostoli eredményesség fakad: „Én meg, ha majd fölemelnek a földről, mindenkit magamhoz vonzok.” (Jn. 12,32).

(1980. június 1., II. János Pál pápa a Sacré-Coeur bazilikában,
a párizsi Montmartre-on.)

Nyolcadik nap

Jézus Szíve a testvéri szeretet forrása

A szenvedése előtti estén Jézus megmosta tanítványai lábát és így szólt: „Tudjátok, mit tettem veletek? Ti Mesternek és Úrnak hívtok, s jól teszitek, mert az vagyok. Ha tehát én, az Úr és Mester megmostam lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Példát adtam, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg.” (Jn 13,12-15) „Ha ezt megértitek, s tetteitekben ehhez igazodtok, boldogok lesztek.” (Jn 13,17)

Jézus ezt a példát adta nekünk, hogy megmutassa, hogyan szeressük Istent testvéreinkben. A kincs, amelyet az égben kapni fogunk, akkora lesz, amekkora ez a szeretet. „Azután így szól a király a jobbán állókhöz: Gyertek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől

nektek készített országot! Éhes voltam és adtatok ennem. Szomjas voltam és adtatok innom. Idegen voltam és befogadtatok. Nem volt ruhám és felruháztatok. Beteg voltam és meglátogattatok. Börtönben voltam és fölkerestetek.” (Mt 25,34-36) *„Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.* (Mt 25,40)

„Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn 13,35)

Dicsőítő ének:

„Benneteket meg az Úr papjainak hívnak,
és így neveznek: Istenünk szolgái.
A nemzetek gazdagságát élvezitek majd,
és kincseikkel ékesíthetitek magatokat.

Mivel kétszeres volt a gyalázatuk,
hisz megvetés és leköpdösés volt a részük,
azért kétszeres lesz az örökségük is az Országban,
és örökké tartó lesz az örömük.

Mert én, az Úr, szeretem az igazságot,
ám a rablást meg a gázságot gyűlölöm.
Megjutalmazom őket hűségemben,
és örök szövetséget kötök velük.

Sarjadékuk híres lesz a nemzetek között,
és minden ivadékuk a népek körében.
Akik látják őket elismerik majd,
hogy ez az a nemzedék, amelyet megáldott az Úr.”

(Iz 61,6-9)

Imádság:

Jézus, add meg nekem a kegyelmet, hogy embertestvéreimet úgy szeressem, ahogyan Te szeretted őket. Te szolgáltál nekik nagy alázatossággal és szelídséggel, mindig figyelmes voltál, hogy segíts nekik szükségükben. A Te szívedből oly sok irgalmasság áradt mindenki számára, ezért kérek Téged, töltsd el az én szívemet is irgalommal minden embertestvérem iránt.

Kilencedik nap

Jézus Szíve az Atyához vezet bennünket

„Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen Téged. Hatalmat adtál neki minden ember fölött, hogy akiket neki adtál, azoknak örök életet adjon. Az az örök élet, hogy ismerjenek Téged, az egyedüli igaz Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17,2-3) Mária Magdolnát feltámadása után Jézus arra kéri, hogy ne érintse őt, mert még nem ment föl az Atyához. Jézus szeretetének gyengédsége az Atya háza részére van fenntartva, akkor, amikor majd mindenki sorra kerül és elér oda Krisztussal.

De a földön az a legfontosabb, hogy Jézus akaratát tettekre váltsuk. Mária Magdolnának azt mondja: „...menj el testvéreimhez és vidd nekik híriül: Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.” (Jn 20,17)

Jézus kiérdemelte nekünk, hogy mi is a mennyei Atyának a gyermekei legyünk. „Ne félj, te maroknyi nyáj, hisz Atyátok úgy látta jónak, hogy nektek adja országát.” (Lk 12,32). Hogy Isten országának részesei lehessünk, Jézus felszólít minket, hogy olyanok legyünk, mint a kisgyermek. A gyermekség szellemének jellemző vonása a bizalom. *A bizalom felbátorít arra, hogy Istenhez forduljunk és mindent kérjünk, amire szükségünk van, és hogy elfogadjuk jótéteményeit.* „*Kérjetelek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek.*”

(Mt 7,7)

„Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében.”

(Jn 1,12)

Dicsőítő ének:

„A király nem erős hadsereggel győz,
a királyt nem hatalmas ereje menti meg.
Téved, ki lovától várja győzelmét,
bármilyen erős is az, nem menti meg.

De nézd, *az Úrnak szeme*
az igazakon nyugszik,
azokon, akik bíznak kegyelmében,
hogylaküket a halálból kimentse
és táplálja éhségükben.

Lelkünk remél az Úrban.
Ő a mi segítségünk és pajzsunk.
Szívünk őbenne ujjong,
szent nevében bizakodunk.

Kegyelmed örködjék felettünk, Uram,
ahogy tebenned remélünk!

Boldog, aki benned találja meg oltalmát!” (Zsolt 33,16-22)

Imádság:

Jézus Lelke, egyesülj lelkemmel és tanúsítsd bennem, hogy Isten gyermeke vagyok. Add meg nekem a Tőled származó bölcsességet, hogy felfogjam az igazság mélységét, hogy Isten, az én Atyám szeret engem és én értékes vagyok az Ő szemében. Szereteted erejében kiáltom egész szívemből: „*Abba, kedves Atyám, én a Te gyermeked vagyok!*”

„Aki engem lát, látja az Atyát”

„Az Egyház megvallja az Isten irgalmasságát, az Egyház belőle él, a hit és tanításának óriási tapasztalatából, amennyiben állandóan Krisztust szemléli és ráirányulva töltekezik, az Ő életére és evangéliumára, keresztyére és feltámadására, mindent magában foglaló titkára irányulva.

- Minden, ami Krisztus „víziója” az Egyház élő hitében és tanításában, közelít bennünket az Atya „víziójához” az Ő irgalmasságának szentségében. Az Egyház, úgy tűnik, egészen különleges módon vallja meg és tiszteli Isten irgalmasságát, ha Jézus Szívéhez fordul.

- A közeledés Krisztushoz az Ő Szívének titkában, lehetővé teszi nekünk, hogy bizonyos értelemben egy centrális ponthoz jussunk, amely ugyanakkor legkönnyebben megközelíthető emberi síkon is. Ez a pont az Atya irgalmas szeretetének kinyilatkoztatása és az Emberfia messiási küldetésének centrális tartalma.

(Enciklika az isteni irgalmasságról „Dives in misericordia Deus”
1980. november 30-án, II. János Pál pápától)

***„Magadnak teremtettél minket, ó, Uram,
és nyugtalan a mi szívünk
amíg Benned meg nem nyugszik.”***

Szent Ágoston